

Pasaje din MANA

14 aprilie

Gen. 3:15:

15 Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

Ps. 22:1-21:

1 Către mai-marele cântăreților. Se cântă ca „Cerboaică zorilor”. Un psalm al lui David Dumnezeuule!

Dumnezeule! Pentru ce m-ai
părăsit și pentru ce Te
depărtezi fără să-mi ajuți și
fără să-ascuți plângerile mele?

2 Strig ziua, Dumnezeule, și
nu-mi răspunzi; strig și
noaptea, și tot n-am odihnă.

3 Totuși Tu ești Cel Sfânt și
Tu locuiești în mijlocul
laudelor lui Israel.

4 În Tine se încredeau părinții
noștri; se încredeau și-
izbăveai.

5 Strigau către Tine și erau
scăpați; se încredeau în Tine

și nu rămâneau de rușine.

6 Dar eu sunt vierme, nu om,
am ajuns de ocara oamenilor
și disprețuit de popor.

7 Toți cei ce mă văd își bat joc
de mine, își deschid gura, dau
din cap și zic:

8 „S-a încrezut în Domnul! Să-l
mântuiască Domnul, să-l
izbăvească, fiindcă-l iubește!”

9 Da, Tu m-ai scos din
pântecul mamei, m-ai pus la
adăpost de orice grijă la țâțele
mamei mele;

10 de când eram la sânul

mamei am fost sub paza Ta,
din pântecele mamei ai fost
Dumnezeul meu.

11 Nu Te depărta de mine,
căci s-apropie necazul și
nimeni nu-mi vine în ajutor.

12 O mulțime de tauri sunt
împrejurul meu, niște tauri din
Basan mă înconjoară.

13 Își deschid gura împotriva
mea, ca un leu care sfâșie și
răcnește.

14 Am ajuns ca apa care se
scurge și toate oasele mi se
despart; mi s-a făcut inima ca

ceara și se topește înăuntrul
meu.

15 Mi se usucă puterea ca
lutul și mi se lipește limba de
cerul gurii; m-ai adus în țărâna
morții.

16 Căci niște câini mă
înconjoară, o ceată de
nelegiuiți dau târcoale
împrejurul meu, mi-au
străpuns mâinile și picioarele;
17 toate oasele aș putea să
mi le număr. Ei însă pândesc
și mă privesc;

18 își împart hainele mele

între ei și trag la sorți pentru
cămașa mea.

19 Dar Tu, Doamne, nu Te
depărta! Tu, Tăria mea, vino
degrabă în ajutorul meu!

20 Scapă-mi sufletul de sabie
și viața din ghearele câinilor!

21 Scapă-mă din gura leului și
scoate-mă din coarnele
bivolului!

Ps. 69:21:

21 Ei îmi pun fiere în mâncare
și, când mi-e sete, îmi dau să
beau oțet.

Is. 53:1-12:

1 Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?

2 El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.

3 Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa

de disprețuit, că îți întorcean
fața de la El, și noi nu L-am
băgat în seamă.

4 Totuși El suferințele noastre
le-a purtat și durerile noastre
le-a luat asupra Lui, și noi am
crezut că este pedepsit, lovit
de Dumnezeu și smerit.

5 Dar El era străpuns pentru
păcatele noastre, zdrobit
pentru fărădelegile noastre.
Pedeapsa care ne dă pacea a
căzut peste El, și prin rănil
Lui suntem tămăduiți.

6 Noi rătăceam cu toții ca

niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui

nelegiuirea noastră, a tuturor.

7 Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

8 El a fost luat prin apăsare și judecată, dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte

pentru păcatele poporului
meu?

9 Groapa Lui a fost pusă între
cei răi, și mormântul Lui, la un
loc cu cel bogat, măcar că nu
săvârșise nicio nelegiuire și
nu se găsisse niciun vicleșug
în gura Lui.

10 Domnul a găsit cu cale să-
L zdrobească prin suferință...
Dar, după ce Își va da viața ca
jertfă pentru păcat, va vedea o
sămânță de urmași, va trăi
multe zile și lucrarea
Domnului va propăși în

mâinile Lui.

11 „Va vedea rodul muncii
sufletului Lui și Se va înviora.
Prin cunoștința Lui, Robul
Meu cel neprihănit va pune pe
mulți oameni într-o stare după
voia lui Dumnezeu și va lua
asupra Lui povara nelegiuirilor
lor.

12 De aceea Îi voi da partea
Lui la un loc cu cei mari și va
împărți prada cu cei puternici,
pentru că S-a dat pe Sine
Însuși la moarte și a fost pus
în numărul celor fărădelege,

pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.”

Dan. 9:26:

26 După aceste șaizeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea și Sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit și împreună cu el și pustiirile.

Zah. 12:10:

10 Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut.

Zah. 13:7:

7 Scoală-te, sabie, asupra

păstorului Meu și asupra omului care îmi este tovarăș!”, zice Domnul oștirilor. „Lovește pe păstor și se vor risipi oile! Și Îmi voi întoarce mâna spre cei mici.

Mat. 27:1-50:

1 Când s-a făcut ziuă, toți preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului au ținut sfat împotriva lui Isus, ca să-L omoare.

2 După ce L-au legat, L-au dus și L-au dat în mâna

dregătorului Pilat din Pont.

3 Atunci, Iuda, vânzătorul, când a văzut că Isus a fost osândit la moarte, s-a căit, a dus înapoi cei treizeci de arginți, i-a dat preoților celor mai de seamă și bătrânilor 4 și a zis: „Am păcătuit, căci am vândut sânge nevinovat.” „Ce ne pasă nouă?” i-au răspuns ei.

„Treaba ta.”

5 Iuda a aruncat arginții în Templu și s-a dus de s-a spânzurat.

6 Preoții cei mai de seamă au strâns arginții și au zis: „Nu este îngăduit să-i punem în vistieria Templului, fiindcă sunt preț de sânge.”

7 Și după ce s-au sfătuit, au cumpărat cu banii aceia „Țarina olarului”, ca loc pentru îngroparea străinilor.

8 Iată de ce țarina aceea a fost numită până în ziua de azi: „Țarina sângelui”.

9 Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin prorocul Ieremia, care zice: „Au luat cei treizeci

de arginți, prețul celui prețuit,
pe care l-au prețuit unii din fiii
lui Israel,

10 și i-au dat pe 'Țarina
olarului', după cum îmi
poruncise Domnul."

11 Isus S-a înfățișat înaintea
dregătorului. Dregătorul L-a
întrebat: „Ești Tu Împăratul
iudeilor?” „Da”, i-a răspuns
Isus, „sunt.”

12 Dar n-a răspuns nimic la
învinuirile preoților celor mai
de seamă și bătrânilor.

13 Atunci, Pilat l-a zis: „N-auzi

de câte lucruri Te învinuiesc ei?”

14 Isus nu i-a răspuns la niciun cuvânt, așa că se mira foarte mult dregătorul.

15 La fiecare praznic al Paștelor, dregătorul avea obicei să slobozească norodului un întemnițat, pe care-l voiau ei.

16 Pe atunci aveau un întemnițat vestit, numit Baraba.

17 Când erau adunați la un loc, Pilat le-a zis: „Pe care voiți

să vi-l slobozesc? Pe Baraba sau pe Isus, care Se numește Hristos?”

18 Căci știa că din pizmă dăduseră pe Isus în mâinile lui.

19 Pe când stătea Pilat pe scaun la judecată, nevastă-sa a trimis să-i spună: „Să n-ai nimic a face cu neprihănitul acesta, căci azi am suferit mult în vis din pricina Lui.”

20 Preoții cei mai de seamă și bătrânii au înduplecat noroadele să ceară pe Baraba, iar pe Isus să-L omoare.

21 Dregătorul a luat cuvântul și le-a zis: „Pe care din amândoi voiți să vi-l slobozesc?” „Pe Baraba”, au răspuns ei.

22 Pilat le-a zis: „Dar ce să fac cu Isus, care Se numește Hristos?” „Să fie răstignit”, i-au răspuns cu toții.

23 Dregătorul a zis: „Dar ce rău a făcut?” Ei au început să strige și mai tare: „Să fie răstignit!”

24 Când a văzut Pilat că n-ajunge la nimic, ci că se face

mai multă zarvă, a luat apă, și a spălat mâinile înaintea norodului și a zis: „Eu sunt nevinovat de sângele neprihănitului acestuia. Treaba voastră!”

25 Și tot norodul a răspuns: „Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.”

26 Atunci, Pilat le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiele, L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit.

27 Ostașii dregătorului au dus pe Isus în pretoriu și au adunat în jurul Lui toată ceata ostașilor.

28 L-au dezbrăcat de hainele Lui și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie.

29 Au împletit o cunună de spini, pe care l-au pus-o pe cap, și l-au pus o trestie în mâna dreaptă. Apoi

îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El, și ziceau:

„Plecăciune, Împăratul iudeilor!”

30 Și scui-pau asupra Lui și
luau trestia și-L băteau în cap.

31 După ce și-au bătut astfel
joc de El, L-au dezbrăcat de
haina stacojie, L-au îmbrăcat
cu hainele Lui și L-au dus să-L
răstignească.

32 Pe când ieșeau din cetate,
au întâlnit pe un om din
Cirene, numit Simon, și l-au
silit să ducă crucea lui Isus.

33 Când au ajuns la un loc
numit Golgota, care

înseamnă: „Locul căpățânii”,

34 l-au dat să bea vin

amestecat cu fiere; dar, când l-a gustat, n-a vrut să bea.

35 După ce l-au răstignit, l-au împărțit hainele între ei, trăgând la sorți, pentru ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei și pentru cămașa Mea au tras la sorți.”

36 Apoi au șezut jos și-l păzeau.

37 Și l-au scris deasupra capului vina: „Acesta este Isus, Împăratul iudeilor.”

38 Împreună cu El, au fost răstigniți doi tâlhari: unul la dreapta și celălalt la stânga Lui.

39 Trecătorii își băteau joc de El, dădeau din cap

40 și ziceau: „Tu, care strici Templul și-l zidești la loc în trei zile, mântuiește-Te pe Tine Însuși! Dacă ești Tu Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce!”

41 Preoții cei mai de seamă, împreună cu cărturarii și bătrânii, își băteau și ei joc de

El și ziceau:

42 „Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu Se poate mântui!

Dacă este El Împăratul lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce și vom crede în El!

43 S-a încrezut în Dumnezeu: să-L scape acum Dumnezeu, dacă-L iubește. Căci a zis: ‘Eu sunt Fiul lui Dumnezeu!’ ”

44 Tâlharii care erau răstigniți împreună cu El îi aruncau aceleași cuvinte de batjocură.

45 De la ceasul al șaselea până la ceasul al nouălea s-a

făcut întuneric peste toată țara.

46 Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: „Eli, Eli, Lama Sabactani?” Adică: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”

47 Unii din cei ce stăteau acolo, când au auzit aceste vorbe, au zis: „Strigă pe Ilie!”

48 Și îndată, unul din ei a alergat de a luat un burete, l-a umplut cu oțet, l-a pus într-o trestie și i-a dat să bea.

49 Dar ceilalți ziceau: „Lasă,

să vedem dacă va veni Ilie să-
L mântuiască.”

50 Isus a strigat iarăși cu glas
tare și Și-a dat duhul.

Marcu 15:1-37:

1 Dimineața, preoții cei mai de
seamă au făcut îndată sfat cu
bătrânii, cărturarii și tot
soborul. După ce au legat pe
Isus, L-au dus și L-au dat în
mâinile lui Pilat.

2 Pilat L-a întrebat: „Ești Tu
Împăratul iudeilor?” „Da, sunt”,
i-a răspuns Isus.

3 Preoții cei mai de seamă îl învinuiau de multe lucruri.

4 Pilat l-a întrebat din nou:
„Nu răspunzi nimic? Uite de câte lucruri Te învinuiesc ei!”

5 Isus n-a mai dat niciun răspuns, lucru care a mirat pe Pilat.

6 La fiecare Praznic al Paștelor, Pilat le slobozea un înțemnițat, pe care-l cereau ei.

7 În temniță era unul numit Baraba, închis împreună cu tovarășii lui din pricina unui omor pe care-l săvârșiseră

într-o răscoală.

8 Norodul s-a suit și a început să ceară lui Pilat să le dea ce avea obicei să le dea totdeauna.

9 Pilat le-a răspuns: „Voiți să vă slobozesc pe Împăratul iudeilor?”

10 Căci pricepuse că preoții cei mai de seamă din pizmă îl dăduseră în mâna lui.

11 Dar preoții cei mai de seamă au ațâțat norodul să ceară lui Pilat să le slobozească mai bine pe

Baraba.

12 Pilat a luat din nou cuvântul și le-a zis: „Dar ce voiți să fac cu Acela pe care-L numiți Împăratul iudeilor?”

13 Ei au strigat din nou:

„Răstignește-L!”

14 „Dar ce rău a făcut?” le-a zis Pilat. Însă ei au început să strige și mai tare:

„Răstignește-L!”

15 Pilat a vrut să facă pe placul norodului și le-a slobozit pe Baraba, iar pe Isus, după ce a pus să-L bată

cu nuiele, L-a dat să fie răstignit.

16 Ostașii au adus pe Isus în curte, adică în palat, și au adunat toată ceata ostașilor.

17 L-au îmbrăcat într-o haină de purpură, au împletit o cunună de spini și l-au pus-o pe cap.

18 Apoi au început să-l ureze și să zică: „Plecăciune, Împăratul iudeilor!”

19 Și-l loveau în cap cu o trestie, îl scuipau, îngenuncheau și l se închinau.

20 După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de haina de purpură, L-au îmbrăcat în hainele Lui și L-au dus să-L răstignească.

21 Au silit să ducă crucea lui Isus pe un trecător care se întorcea de la câmp, numit Simon din Cirene, tatăl lui Alexandru și al lui Rufus.

22 Și au adus pe Isus la locul numit Golgota, care, tălmăcit, înseamnă: „Locul căpățânii”.

23 I-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El

nu l-a luat.

24 După ce L-au răstignit, l-au împărțit hainele între ei trăgând la sorți, ca să știe ce să ia fiecare.

25 Când L-au răstignit, era ceasul al treilea.

26 Deasupra Lui era scrisă vina Lui: „Împăratul iudeilor”.

27 Împreună cu El au răstignit doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga Lui.

28 Astfel s-a împlinit

Scriptura, care zice: „A fost pus în numărul celor

fărădelege.”

29 Trecătorii își băteau joc de El, dădeau din cap și ziceau:

„Uă! Tu, care strici Templul și-l zidești la loc în trei zile,

30 mântuiește-Te pe Tine

Însuși și coboară-Te de pe cruce!”

31 Tot astfel și preoții cei mai de seamă, împreună cu

cărturarii, își băteau joc de El

între ei și ziceau: „Pe alții i-a

mântuit, și pe Sine Însuși nu

Se poate mântui!

32 Hristosul, Împăratul lui

Israel, să Se coboare acum de pe cruce, ca să vedem și să credem!” Cei răstigniți împreună cu El, de asemenea, își băteau joc de El.

33 La ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste toată țara până la ceasul al nouălea.

34 Și în ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare:

„Eloi, Eloi, Lama Sabactani?”, care, tălmăcit, înseamnă:

„Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”

35 Unii din cei ce stăteau

acolo, când L-au auzit, ziceau:
„Iată, cheamă pe Ilie!”

36 Și unul din ei a alergat de a umplut un burete cu oțet, l-a pus într-o trestie și l-a dat să bea, zicând: „Lăsați să vedem dacă va veni Ilie să-L coboare de pe cruce!”

37 Dar Isus a scos un strigăt tare și Și-a dat duhul.

Luca 23:1-46:

1 S-au sculat toți și au dus pe Isus înaintea lui Pilat.

2 Și au început să-L pârască

și să zică: „Pe omul acesta L-am găsit ațâțând neamul nostru la răscoală, oprind a plăti bir Cezarului și zicând că El este Hristosul, Împăratul.”

3 Pilat L-a întrebat: „Ești Tu Împăratul iudeilor?” „Da”, i-a răspuns Isus, „sunt.”

4 Pilat a zis preoților celor mai de seamă și noroadelor: „Eu nu găsesc nicio vină în Omul acesta.”

5 Dar ei stăruiau și mai mult și ziceau: „Întărâtă norodul și învață pe oameni prin toată

Iudeea, din Galileea, unde a început, până aici.”

6 Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă Omul acesta este galileean.

7 Și când a aflat că este de sub stăpânirea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla și el în Ierusalim în zilele acelea.

8 Irod, când a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult, căci de mult dorea să-L vadă din pricina celor auzite despre El și nădăjduia să-L vadă făcând vreo minune.

9 I-a pus multe întrebări, dar Isus nu i-a răspuns nimic.

10 Preoții cei mai de seamă și cărturarii stăteau acolo și-L pârau cu înfierbântare.

11 Irod, cu ostașii lui de pază, se purtau cu El cu dispreț și, după ce și-a bătut joc de El și L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare, L-a trimis înapoi la Pilat.

12 În ziua aceea, Irod și Pilat s-au împrietenit unul cu altul, căci erau învrăjbiți între ei mai înainte.

13 Pilat a strâns pe preoții cei mai de seamă, pe fruntași și pe norod

14 și le-a zis: „Mi-ați adus înaintea pe Omul acesta ca pe unul care ațâță norodul la răscoală. Și iată că, după ce l-am cercetat cu de-amănuntul înaintea voastră, nu l-am găsit vinovat de niciunul din lucrurile de care-l pârâți.

15 Nici Irod nu i-a găsit nicio vină, căci ni l-a trimis înapoi, și iată că Omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte.

16 Eu deci, după ce voi pune să-L bată, îi voi da drumul.”

17 La fiecare praznic al Paștelor, Pilat trebuia să le slobozească un întemnițat.

18 Ei au strigat cu toții într-un glas: „La moarte cu Omul acesta și slobozește-ne pe Baraba!”

19 Baraba fusese aruncat în temniță pentru o răscoală care avusese loc în cetate și pentru un omor.

20 Pilat le-a vorbit din nou, cu gând să dea drumul lui Isus.

21 Dar ei au strigat:

„Răstignește-L! Răstignește-L!”

22 Pilat le-a zis pentru a treia oară: „Dar ce rău a făcut? Eu n-am găsit nicio vină de moarte în El. Așa că, după ce voi pune să-L bată, Îi voi da drumul.”

23 Dar ei strigau în gura mare și cereau de zor să fie răstignit. Și strigătele lor și ale preoților celor mai de seamă au biruit.

24 Pilat a hotărât să li se împlinească cererea.

25 Le-a slobozit pe cel ce

fusese aruncat în temniță pentru răscoală și omor și pe care-l cereau ei, iar pe Isus L-a dat în mâinile lor, ca să-și facă voia cu El.

26 Pe când Îl duceau să-L răstignească, au pus mâna pe un anume Simon din Cirene, care se întorcea de la câmp, și i-au pus crucea în spinare, ca s-o ducă după Isus.

27 În urma lui Isus mergea o mare mulțime de norod și femei, care se boceau, își băteau pieptul și se tânguiau

după El.

28 Isus S-a întors spre ele și a zis: „Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeți pe Mine, ci plângeți-vă pe voi însevă și pe copiii voștri.

29 Căci iată, vor veni zile când se va zice: ‘Ferice de cele sterpe, ferice de pântecele care n-au născut și de țățele care n-au alăptat!’

30 Atunci vor începe să zică munților: ‘Cădeți peste noi!’ și dealurilor: ‘Acoperiți-ne!’

31 Căci dacă se fac aceste

lucruri copacului verde, ce se va face celui uscat?”

32 Împreună cu El duceau și pe doi făcători de rele, care trebuiau omorâți împreună cu Isus.

33 Când au ajuns la locul numit „Căpățâna”, L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele: unul la dreapta și altul la stânga.

34 Isus zicea: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” Ei și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți.

35 Norodul stătea acolo și privea. Fruntașii își băteau joc de Isus și ziceau: „Pe alții i-a mântuit; să Se mântuiască pe Sine Însuși dacă este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu.”

36 Ostașii, de asemenea, își băteau joc de El; se apropiau, Îi dădeau oțet

37 și-l ziceau: „Dacă ești Tu Împăratul iudeilor, mântuiește-Te pe Tine Însuși!”

38 Deasupra Lui era scris cu slove grecești, latinești și

evreiești: „Acesta este
Împăratul iudeilor.”

39 Unul din tâlharii răstigniți îl
batjocorea și zicea: „Nu ești
Tu Hristosul? Mântuiește-Te
pe Tine Însuși și mântuiește-
ne și pe noi!”

40 Dar celălalt l-a înfruntat și i-
a zis: „Nu te temi tu de
Dumnezeu, tu, care ești sub
aceeași osândă?”

41 Pentru noi este drept, căci
primim răsplata cuvenită
pentru fărădelegile noastre,
dar Omul acesta n-a făcut

niciun rău.”

42 Și a zis lui Isus: „Doamne, adu-Ți aminte de mine când vei veni în Împărăția Ta!”

43 Isus a răspuns: „Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.”

44 Era cam pe la ceasul al șaselea. Și s-a făcut întuneric peste toată țara până la ceasul al nouălea.

45 Soarele s-a întunecat și perdeaua dinăuntru Templului s-a rupt prin mijloc.

46 Isus a strigat cu glas tare:

„Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!” Și când a zis aceste vorbe, Și-a dat duhul.

Ioan 18:28--19:30

28 Au adus pe Isus de la Caiafa în odaia de judecată. Era dimineață. Ei n-au intrat în odaia de judecată, ca să nu se spurce și să poată mânca Paștele.

29 Pilat deci a ieșit afară la ei și le-a zis: „Ce pâră aduceți împotriva omului acestuia?”

30 Drept răspuns, ei i-au zis:
„Dacă n-ar fi fost un făcător
de rele, nu L-am fi dat noi în
mâinile tale.”

31 Atunci, Pilat le-a zis: „Luați-
L voi și judecați-L după Legea
voastră.” „Nouă nu ne este
îngăduit de Lege să omorâm
pe nimeni”, i-au zis iudeii.

32 Aceasta s-a întâmplat ca
să se împlinească vorba prin
care arătase Isus cu ce
moarte avea să moară.

33 Pilat a intrat iarăși în odaia
de judecată, a chemat pe Isus

și l-a zis: „Ești Tu Împăratul iudeilor?”

34 Isus i-a răspuns: „De la tine însuși zici lucrul acesta sau ți l-au spus alții despre Mine?”

35 Pilat a răspuns: „Eu sunt iudeu? Neamul Tău și preoții cei mai de seamă Te-au dat în mâna mea. Ce ai făcut?”

36 „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”, a răspuns Isus. „Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile

iudeilor, dar, acum, Împărăția Mea nu este de aici.”

37 „Atunci, un Împărat tot ești!” I-a zis Pilat. „Da”, a răspuns Isus. „Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.”

38 Pilat I-a zis: „Ce este adevărul?” După ce a spus aceste vorbe, a ieșit iarăși afară la iudei și le-a zis: „Eu nu

găsesc nicio vină în El.

39 Dar, fiindcă voi aveți obicei să vă slobozesc pe cineva de Paște, vreți să vă slobozesc pe Împăratul iudeilor?”

40 Atunci, toți au strigat din nou: „Nu pe El, ci pe Baraba!”
Și Baraba era un tâlhar.

19:30

30 Când a luat Isus oțetul, a zis: „S-a isprăvit!” Apoi și-a plecat capul și Și-a dat duhul.